

Hare Krsna!

2. A mozgalom terjedéséről

Mielőtt az Ermenonville-ben történekre térnék, nagyon fontosnak tartom a felvázolását annak, hogyan tudott a Krsnatudat mozgai indiai „belügből, indiai scskéle vallás egyikéből, világméretű, gyorsan terjedő „vallássá” válni (talán a „vallás” szó nem a legmegfelelőbb, de jobban közelít a valóságos tartalomhoz, mint a „mozgalom”).

His Divine Grace A.V. Bhaktivedanta Svami Prabhupada, az indiai filozófiai és vallásos művek fordítója átmentette az ősi szanszkrit szövegeket a jelenlegi legnagyobb világnyelvre, az angolra. Csaknem 100 kötetnyi fordítása, a szövegmagyarázata látott eddig napvilágot, és írásait fordítják, egyre gyorsabb ütemben, egyre több nyelvre. Prabhupada nemcsak írt, ebből még nem lett volna mozgalom. Hajón indult el Indiából 1965-ben, mindössze hét dollárral a zsebében. Amikor megérkezett, az első dolga az volt, hogy leült egy parkban és énekelni kezdte a „Hare Krsna, Hare Krsna...” kezdetű, Krsnát, azaz a végtelenül lenyűgöző Istent dicsőítő éneket.

Először a hippy, a kábítószer mámorában élők és a lezüllöttek, a társadalom számkivetettjei lettek a követői. Később az egyszerű munkától kezdve a legmagasabb szintű természettudományos műveltséggel rendelkező értelmiségig a társadalom minden rétegéből jöttek hívek, hívők, és hallgatták a Védák (szanszkrit vallásos könyvek, szövegek) tanítását.

1966 júliusában alapította meg Prabhupada a Krsna-tudat Nemzetközi Szervezetét. A mozgalom a kezdeti zavarosság után megtisztult, terjedt és terjed egyre azóta is szerte a világon. Iskolák, templomok, intézmények, földműves közösségek egyre növekvő száma jelzi az ősi istenhit felújulásának életképes voltát, eleven ható erejét.

1968-ban West Virginiában létesült egy kísérleti védikus földművelő közösség, New Vrndavana, ahol az indiai Vrndavana szent faluhoz, Krsna szülőhelyéhez hasonlóan kizárólag a Védák tanításai, törvényei szerint élnek. 1972-ben Prabhupada Dallasban megalakította a Gurukula-iskolát, nagy nemzetközi központot hoztak létre Srihama Mayapurban, ugyanitt épül a Védikus Tanulmányok Nemzetközi Intézménye. Jelentősek Prabhupada könyvei is. A vallás terjedésében, terjesztésében a Bhaktivedanta Könyv Tröszt eddig több mint 15 millió

Svami Prabhupada, az alapító indiai bölc

könyvet adott ki és ez a szám rohamosan nő.

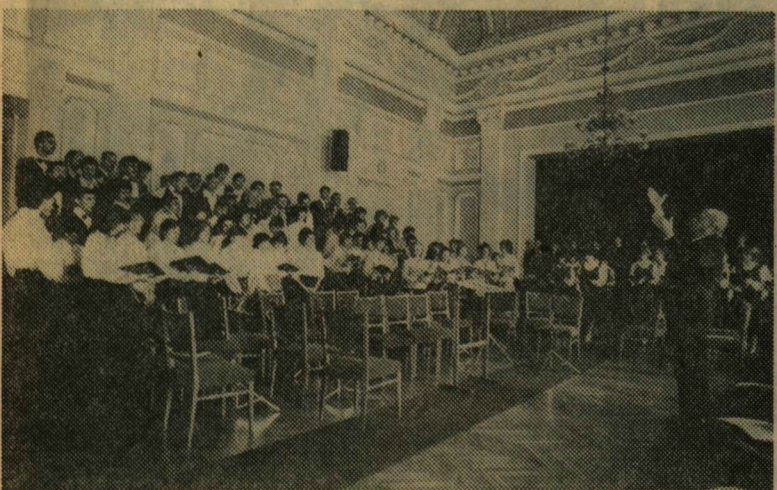
Sri Prabhupada 1977-ben szegénység, szerény körülmények között hunyt el Indiában, tanítványai körében. Haláláig 14-szer utazta körbe a világot, minden kontinensen tartott előadásokat és természetesen rengeteg tanítványra, követőre talált. Még jóval halála előtt utasítást adott, hogy kik képviseljék a tanítványi láncot, amely egyenesen Sri Krsnától jön. Tizenegy személyt nevezett meg, akik rendelkeznek a guru, azaz a papok szentelésére, tanítására alkalmas személy tulajdonságaival.

A tizenegy guru zónákra osztotta a világot, ún. befolyási övezetekre — és terjesztik a Krsna-tudatot. Hogy mennyire elterjedt már a világon a Krsna-tudat, arra jó példa, hogy Srila Harikesa Svami Visnupada, a mester egyik legmeghittabb tanítványa és személyes titkára Skandináviában, az NSZK-ban, Svájcban, Ausztriában, Kelet-Európában, a Szovjetunióban, Közép-Keleten, Dél-Indiában képviseli a tanítványi láncot, mint tanítómester és felavató guru. Ez azt jelenti, hogy ezekben az országokban, területeken már vannak követői Prabhupadának, és rajta keresztül Krsnának. Terjed az egyik legősibb istenségben, Krsnában való hit, az egyik legrégebbi kultúra — az indiai — értékrendjének, szokásainak, szabályainak feltámasztása — betartása. A jövőt még senki sem látta előre, de azoknak, akik az ezredforduló világáról akarnak előrejelzéseket adni, feltétlenül számolniuk kell a „Krsnásokkal” is.

(Folytatjuk)

MÓROCZ KÁROLY

Koncert az Aulában

Az egyetemek központi épületének aulájában adott koncertet október 10-én a JATE Egyetem Enekkar és a Ságvári gimnázium Kamarakórusa, a Zenei Világnap alkalmából. Az NSZK-beli Kleve városból várt karmester, Herbert Krey, nem tudott eleget tenni a meghívásnak helyette Pál Tamás, a Szegedi Nemzeti Színház dirigense vezényelte az egyetemi énekkart, Felvételünkön Szécsi József karnagy és a JATE kórus.)

A játszótéren sokan vannak

A homokra szükség van. Kell a játékhoz. A kezeken átperreg, a kezek formálják. Játsszanak, alakítanak építkeznek. A jó anyagból egyszerű homokvárak készülnek. Ha a homokszemek önállósulnak, nem akarnak-építőkövek lenni. Ezek nem használhatók jól mesterséges dolgokhoz. Nem terjedős cicomás építmények részei. Képzeteitük meredek hegyeket mintáz. Vadon szertelenül, irányítás nélkül, furcsán cementálódnak. Szirtek he-

lyett, csak szánalmas utánzattá válnak. Korcs pálcikák, hegyes végű tüskék. Semmire sem jók. Ott vannak a többi között és szűnnek. Kellemetlenek. Várat építeni nem jó, bármi máshoz meg oly kevés, hogy számításon kívül hagyható. De nincs nagy baj. Ezek tünékeny kizsedegetik és elmorzsolják. Porszemé teszük újra. A játék kellemetlenség nélkül folytatódhat.

—H—

Rozmanyak kora gyermekkorától imádták a focit. Nem volt még 23 éves sem, amikor elhatározta: leigazol valamelyik csapatához. Szívesen fogadták már az első helyen, amikor a melegítő játékosokhoz lépett és így szólt: beállnék.

Az edző végigmérte a szikár Gézát és azonnal tudta, végre jelentkezett a beálló, az igazi testőr, aki majd kapcsolja az ellenfél középcsatárát. Rozmanyak azonnal pályára lépett, csak könnyű szetterét dobta a mérzőszék tülkére. Az edző — akit itt mindenki Mesternek szólított — csak ennyit szólt utána: a kilencet figyelj, az a te embered. Gézának — jól tudjuk — vág az esze, mint a bérlet, kilencven percig nem tágitott az ellenfél centeré mellől, ha kellett bokán csördítette, ha úgy hozta a kényszer, lerántotta, sőt az is megesett, hogy beleharpott a lapockája alatti laza hűsbe.

Mondta is a Mester a félidőben: így kell, fiám, ilyen keményen, ha kell, a vécére is kisérd el, egy pillanatra se vesztésd szem elől. A meccs végén sem mondott mást és azonnal kitöltötték

a szerződést. De mit érdekelte Rozmanyak Gézát az a papíros, amikor az intező irodájából kikaplantva meglátta az öltözőből távozó középcsatárát. Az ellenfél csapott volt, haja tincsekben lógott inge gallérjára és ki-

ő is föl szállt. A center nem sokára jelzett, mert leszállni kívánt. Rozmanyak azonnal hozzáprélesdött, és amikor az helyezkedni próbált, két villámgyors elefántpuszival meggyőzte; itt nem lehet ugatni. Leszálltak.

A center szomjas lehetett, mert betért a legközelebbi kocsmába, és hosszú, de sportszerű kortyokkal leűzött két üveg gyümölcslevet. Rozmanyak ott állt mellette, fizetéskor átszámolta a pénzt. Hazaindultak. Rozmanyak mint egy kullancs tapadt rá az azóta már felhalottá vált, rémüldöző középcsatárra. A házhoz érve, a center el akart futni, gondolta, lerázza Gézát, de az éber testőr nem volt rest páros lábbal a vádlijába taposni. Szó nélkül mentek tovább.

A lépcsőházban egymás mellett lépdettek a hatodikig. A center úgy látszik, nem mert liftbe szállni. Rozmanyak ettől a gondolattól elmosolyodott. A középcsatár ereiben minuszra zuhant a vér. Csöngettek. Két aprót. És nemsokára ajtót nyitott a center felesége.

—tus—

Rozmanyak Géza testőr lesz

csit bicegett. Hol a jobb, hol a bal lábára.

Rozmanyak éppen hogy aláírkantotta a szerződést, aztán a center után vetette magát. Rátermettségét mi sem bizonyítja jobban, hogy nem tévesztette meg az a tény, hogy a center civilben nem viselt hátán jókora, kilencet. Ránézésre olyan volt, mint a többi ember, pusztán a Rozmanyak Géza lelkeében működő finom membrán észlelte: ez a center. Az ellenfél centeré.

Nem teketóriázott sokat, amikor a buszhoz érték, szorosan a háta mögött haladva

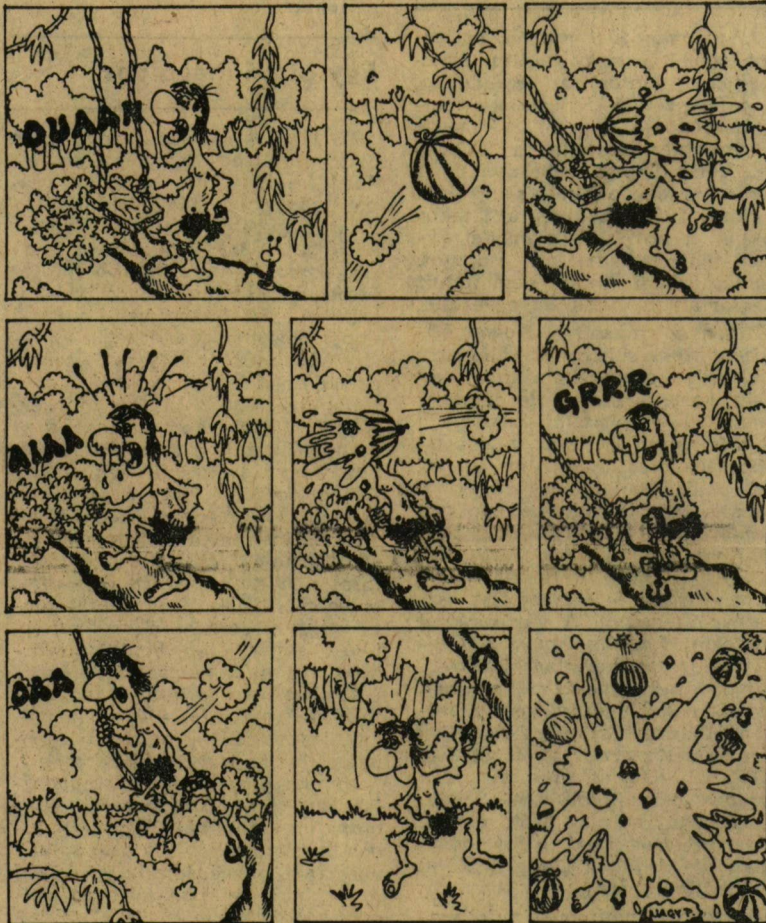
Vörös föld

Vitézy László újabb békebeli filmet készített, de nem békebeli hangvétellel. Szigorú és nagyon egyszerű film a Vörös föld: a megtörtént eseményeket sorban, egymás után mondja el, a szereplők vázlatosan megrajzoltak, (jellem) fejlődésről nem tudnak (csupán Szántó László vajúr lesz robbantómester és tönkrement ember), a párbeszéd egyszerű, akár a képi szimbolika. A történet dióhéjban: Szántó László vajúr „malacságon” érik a bányát és a környék párt- és gazdasági vezetői: a bányász szerint malacai bauxitot túrnak a hegyoldalban. Nagy és kiscionkók roppant beszélés nevé társasága (Kovácsi, Török, Kondor, Soltész és Kraft elvtársak) előbb arról akarja meggyőzni a vajúrt, hogy mondjon le a külszíni fejtésről alkotott vágyairól, majd arról, hogy fogadja el; ez a bauxit már az ötvenes években tervszerűen fölkatartott kincs volt, azóta tudnak róla. Az előbbiről direkt közvetlenséggel („Menjen a fenébe Szántó, különben megbánja!”), az utóbbiról közvetve gyözködik („Mit szólnak az elvtársak, hogy a malac talál bauxitot?”). Elvégre Szántó a hatos számú aknából úgy került Kondorék elé, mintha a hatos számú kórteremből jött volna. Végül megnyitják a külszíni bányát, mert különben nem lehet teljesíteni a tervet, de így ki kell telepíteni egy egész falut, mert a „vörös föld” a település alatt húzódik. A főnökség előbb kijelenti: „nem improvizálunk!”, aztán — az éves terv, KGST-vállalás szorításában (vagy dicséretes rugalmassággal) — már más programot tűz ki: „Ha megtaláltuk, bányásszuk ki a bauxitot!” Dokumentum-jellegű filmtől szokatlan az az erős koncentráció, következetes szimbólum-rendszer, amiből a film építkezik. A kezdő képek a templomban éneklő nép és a hegyoldal idilli nyugalmában legelésző nyáj párhuzamát sugallja. A mise után a szentháromságot jelképező függöny mögül előkerül Marx, Engels és Lenin portréja (mivel a szertartás az iskolában volt). Aztán Szántó ott áll gumicsizmában a hatalmas földgöpek között, a vörös föld szíval, óriási a zaj és a munkahelyi vezető egyre mondja: „Menjen innen, ez munkaterület, menjen innen!” Szántó még elrebegi: „De hát én találtam meg a bauxitot”, aztán eloldalog. Ezek a jelenetek és hasonló tartalmú változatai kapcsolódnak egymásba, egységes szimbólum-rendszerre. A vajúr a KÖZ érdekében cselekedett, amikor a bauxitot bemutatta a bányában. Akik nem hitték neki, az éves tervben gondolkodó VÁLLALAT érdekeit tartották szem előtt. (A saját szemük előtt). A bányász a „föld alól” is szélesebb perspektívát látott, mint a fönt ülők, a bányavezető, a kutató vállalat szakemberei. De Szántó oldalán csak a tennivágó jóhiszeműség állt, a többiekén az erő (Kraft). Nem mindegy, hogyan hat ez az erő.

D. I.

Tarzan

(Nagy Péter képregénye)

Lapzártakor érkezett

Az Alföldi Vendéglátó Vállalathoz kiküldött tudósítónk jelenti: Az egyetemisták, főiskolások egyre kevesebbet esznek (a menzán). Tavaly szeptemberhez képest idén az ebéd fogyasztás 23%-al, a vacsora-adagok száma 65%-al csökkent. Az októberi előfizetések már 44, illetve 77 százalékos csökkenést mutatnak. Megfigyelőink szerint ez a helyzet igen kellemetlen mind a szolgáltatató fél, mind a (ki)szolgáltató részére. A vállalat továbbra is azonos létszámmal működött a menzákat, az étkezési helyeket változatlanul fenntartja, de a bevétel jelentősen csökkent. Ugyanakkor az a diák, aki nem a menzán eszik, naponta 9,34 Ft-ot hajít ki az ablakon — bár lehet, hogy jobb minőségű étel érdekében —, mivel az állam az ebédet 4,22, a vacsorát 5,12 Ft-al dotálja.

Darázs Sándor — a vállalat igazgatója — arról tájékoztatta tudósítónkat, hogy a magasabb szintű ellátás — és nem utolsósorban a bevétel növelése — érdekében a la carte étkezést vezették be az újszegedi menzán és a Jancsó kollégium étkezdéjében. Az utóbbi helyen 2—3 frissenült közül lehet választani a vacsoránál. Amennyiben az érdeklődés biztosítottnak látszik, a vállalat szélesebb választékokat fog kínálni.

Szerzők, figyelem

Az októberi lapszámunkban közölt cikkért szépirodalmi alkotásokért, fotókért és grafikáért november 1—10 között fizetjük a honoráriumokat. Kérjük szerzőinket, a megadott időpontban de. 9—12-ig jöjjenek be a szerkesztőségbe — Dugonics tér 12. — átvenni pénzüket!

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP és KISZ bizottságainak lapja.
Feladás szerkesztő: GROF ROZSA
Szerkesztőség: 5750 Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 12-111
Megjelenik havonta kétszer. Ára: 1,80 forint. Előfizetési áfa: egy évre 28,80 forint.
Kérjük az intézmények KISZ és szakszervezeti bizottságait, Kladiát a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat, Szeged Tanácsközpontjánál, 0110 10. sz. 3710.
Feladás kiadó: Kovács Ernő-tanácsadó Szegedi Nyomda, Szeged, Bajcsy Zoltán-utca 28. 4720.
1982. X. 22. — 4195 —
ISSN: 0230-791X
Feladás vezető: Dobó József igazgató